

Μια καλή είδηση Ο κόσμος γίνεται πλουσιότερος και η ανισότητα μικραίνει

(Σε ασύνδετο σχήμα)

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Στο παρελθόν έχω αναφερθεί αρκετές φορές στο ότι μεγάλο πρόβλημα της εποχής μας είναι η ανομοιόμορφη κατανομή του πλούτου και όλος ο πλανήτης ψάχνεται για να βρει τη σωστή φόρμουλα, η οποία δεν έχει βρεθεί ακόμα...

Στο τελευταίο μου ταξίδι στη Γερμανία διάβασα στην εφημερίδα «Die Press» για αυτό το θέμα από το οποίο θα κάνω μια μίνι μελέτη - αναφορά μιας και ενδιαφέρει όλους μας. Ούτως ή άλλως γίνεται πολύ συζήτηση περί αυτού, από λαϊκιστές και μη.

Η καλή είδηση είναι ότι τα assets (περιουσιακά στοιχεία) του κόσμου από την αλλαγή του αιώνας μας έχουν αυξηθεί σημαντικά και έχει ευνοηθεί όλος ο πλανήτης, και ο πλούτος έχει κατανεμηθεί πιο δίκαια ειδικά τα τελευταία 15 χρόνια. Σύμφωνα με το «Global Wealth Report» που έχει αντλήσει στοιχεία από 53 σημαντικές χώρες 600 εκ. άνθρωποι ανέβηκαν / ανεβαίνουν στη μεσαία τάξη στην Ασία, Λ. Αμερική και Α. Ευρώπη.

Η αύξηση αυτή υπερβαίνει κατά πολύ την αύξηση του πληθυσμού σε αυτές τις χώρες έτσι ανέβηκε η μεσαία τάξη από κάτω του 10% στο 20% περίπου.

Τα κατώτερα στρώματα σμικρύνθηκαν, ο αριθμός δε των πλουσίων διατηρήθηκε. Αν το δει κανείς σε παγκόσμια κλίμακα συνολικά τα ανώτερα στρώματα έδωσαν - έχασαν ως προς τα κατώτερα. Δηλαδή, αντί για το 91% που είχε ο πλούτος στα ανώτατα στρώματα στην αρχή του αιώνας σήμερα έφτασε στα 77%, δηλαδή το κέικ άρχισε να μοιράζεται. Επίσης, στα μισά περίπου των κρατών και ειδικά στις αναπτυσσόμενες χώρες παρατηρείται αυτό το φαινόμενο, δηλαδή η μεσαία τάξη κερδίζει και η συγκέντρωση του πλούτου στην κορυφή μειώνεται. Είναι μια ευχάριστη διαπίστωση.

Αυτή η άνοδος της μεσαίας τάξης κατά το μεγάλο μέρος της οφείλεται στην Κίνα όπου μετά από τις μεταρρυθμίσεις του Ρενγκ, ο οποίος άφησε κατά κάποιο τρόπο την οικονομία ελεύθερη χωρίς την άμεση εποπτεία του κομμουνιστικού κόμματος, χόρτασαν πάνω από 400 εκ. Κινέζοι.

Το πρόβλημα του θεματός μας, η άνιση κατανομή του πλούτου είναι πιο οξύ στην Κίνα και είναι το μείζον πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει το κομμουνιστικό κόμμα και το οποίο επίσης ψάχνει για αυτό ακατάπαυστα να βρει τη φόρμουλα. Δηλαδή πώς θα επικροτήσει την ιδιωτική πρωτοβουλία αλλά και πώς θα μοιράσει δίκαια στους φτωχούς αυτά που παράγει.

Όπως λέγαμε παλιά ότι η ιδιωτική πρωτοβουλία, ο καπιταλισμός είχε κίνητρο το κέρδος και ο εκφυλισμένος (γιατί ο πραγματικός κομμουνισμός προβλέπει στην ισότητα και στη δημοκρατία) κομμουνισμός της δικτατορίας του προλεταριάτου είχε κίνητρο τη δύναμη, δηλαδή την εξουσία, σχήματα οξύμωρα και αντικρουόμενα τα οποία όμως λειτούργησαν / λειτουργούν στην Κίνα.

Σήμερα η παγκοσμιοποιημένη οικονομία στις περισσότερες χώρες έχει υψηλή φορολογία, αλλά επειδή τα ποσά τα οποία βγάζουν είναι μεγάλης κλίμακας, ειδικά στις νέες ανακαλύψεις και τεχνολογίες στην παγκόσμια αγορά, το εναπομείναν ποσό μετά από τις φορολογίες είναι επίσης μεγάλο, γι' αυτό και το μεγάλο ποσοστό του πλούτου εξακολουθεί να παραμένει στην κορυφή.

Η φιλοσοφία που τουλάχιστον εγώ πιστεύω, είναι να αφήσουμε την ιδιωτική πρωτοβουλία να παράγει αλλά να υπάρχει και μια εποπτεία από το κράτος. Κάπου εκεί πρέπει να βρεθεί ένας συμβιβασμός διότι έχουμε δει αρκετά από τις ανεξέλεγκτες αγορές.

Άρα το μείζον θέμα είναι πώς θα παράγουμε πλούτο ο οποίος αργά ή γρήγορα μοιράζεται σε όλο τον κόσμο και καλύτερεύει τη ζωή όλων. Πάντως είναι αξιοσημείωτο και ευχάριστο ότι ο κόσμος βαδίζει σε μια δικαιότερη κατανομή του πλούτου. Ας ελπίσουμε ότι θα βρεθούν καλύτεροι τρόποι - φόρμουλες που δεν θα εμποδίζουν - επιβραδύνουν την παραγωγή των αγαθών και του πλούτου και δεν θα αποθαρρύνουν την ιδιωτική πρωτοβουλία αλλά σε ένα ισορροπημένο μοντέλο θα παρέχουν μια πιο δίκαιη κατανομή.

Ο Αμερικανικός λαός είναι από τους πρώτους λαούς στον κόσμο που προσφέρει αρκετά από το εισόδημά του στη φιλανθρωπία και αρκετά από τον χρόνο του στον εθελοντισμό.

Τελευταίως δημιουργήθηκε ένα διεθνές κλαμπ που λέγεται «Giving Pledge» (δίνοντας την υπόσχεση). Το «Giving Pledge» είναι ένας όμιλος αποτελούμενος κυρίως από αμερικάνους δισεκατομμυριούχους από τους πλουσιότερους του πλανήτη μας και α-

φορά άτομα και οικογένειες που δίνουν την υπόσχεση ότι θα διαθέσουν το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας τους σε φιλανθρωπικά ιδρύματα. Δεν είναι μόνο ο Bill Gates και ο Warren Buffett, αλλά μέτρησα καμιά διακοσαριά από αυτούς. Είναι κι αυτό μια καλή είδηση που βοηθάει τη φόρμουλα της μείωσης της ανισότητας του πλούτου.

Την ανισότητα κυρίως στις αναπτυσσόμενες χώρες την τρέφει και η φοροδιαφυγή η οποία υπάρχει παντού, ακόμα και στην Ευρώπη με το χαμηλότερο ποσοστό να έχει η Φιλανδία, γύρω στα 10%, όλες οι άλλες οι χώρες κυμαίνονται μέχρι 27% κι εκεί πάλι με την Ιταλία έχουμε τα πρωτεία. Τώρα, όμως, με την μοντέρνα λογιστική και με τα εργαλεία τα οποία διαθέτει το κράτος, καθώς και η χρήση του πλαστικού χρήματος θα μειώσει αυτό το ποσοστό κι έτσι θα μειωθεί και το χάσμα που αφορά τον πλούτο.

Ένας σοβαρός παράγοντας της ανισότητας είναι και η φύση, ο Θεός που δίνει όλα τα καλά σε ορισμένες χώρες, π.χ. καλλιεργήσιμα εδάφη, καλό ευνοϊκό κλίμα, μαύρο χρυσό, κ.λπ., και σε άλλες χώρες δεν υπάρχει σχεδόν τίποτα παρά μόνο έρημα και άγονα εδάφη. Η γεωγραφία είναι συνδεδεμένη με τον πλούτο ή την φτώχεια. Το χάσμα μεταξύ των πλουσίων χωρών, π.χ. Ελβετία, και της φτωχότερης μη βιομηχανικής χώρας, την Μοζαμβίκη, είναι περίπου 400 προς 1, κι αυτό οφείλεται κυρίως στη τρομερή ανάπτυξη της βιομηχανίας και της πληροφορικής. Πριν από 200 χρόνια αυτό το χάσμα ήταν 5 προς 1.

Η παγκοσμιοποίηση να μην βοηθάει όλες τις χώρες να αναπτυχθούν, δίνει τη δυνατότητα όμως στις αναπτυσσόμενες χώρες με τα νέα προϊόντα να πουλούν στην παγκόσμια αγορά και να αποκομίζουν υπερκέρδη τροφοδοτώντας έτσι την ανισότητα στον πλανήτη. Η παλιά διαίρεση του κόσμου σε Ανατολή και Δύση έχει ξεπεραστεί. Τώρα η μεγάλη πρόκληση που απειλεί είναι στη συγκέντρωση του πλούτου, εδω βρίσκεται το μεγαλύτερο πρόβλημα και ο μεγαλύτερος κίνδυνος που αντιμετωπίζει ο κόσμος της τρίτης χιλιετίας.

Γι' αυτό όλοι με τον τρόπο μας πρέπει να συμβάλλουμε στη μείωση αυτή του χάσματος, πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία και ειδικά σε ότι αφορά τη φορολογία. Διότι όσο το χάσμα μικραίνει συμβάλει στην ειρήνη και στη γενική ευημερία, οι οποίες σε μακρόχρονο ορίζοντα εξαρτώνται και από την ευημερία των άλλων.